

EUROPA-PARLAMENTET

SPECIALUDGAVE

*DIREKTORATET FOR PLANLÆGNING
AF PARLAMENTETS ARBEJDE*

**DET EUROPÆISKE RÅDS
EKSTRAORDINÆRE MØDE
den 17. februar 2003
BRUXELLES**

**TALE AF FORMANDEN PAT COX
FORMANDSKABETS KONKLUSIONER**

01/S-2003

CORRIGENDUM til punkt 11 i den danske og portugisiske udgave af talen

Generaldirektoratet for Parlamentets Ledelse

DA

DA

(Intranet) <http://www.europarl.ep.ec/bulletins> (Special Edition 2003)
(Internet) <http://www.europarl.eu.int/bulletins> (Special Edition 2003)

\\EPADES\PUBLIC\SOMMET\Bruxelles

TALE

af Europa-Parlamentets formand,

Pat COX

til det Europæiske Råds ekstraordinære møde

17. februar 2003

Bruxelles

Den faktisk holdte tale

**Tale af Pat Cox, Europa-Parlamentets formand,
på det ekstraordinære møde i Det Europæiske Råd
Bruxelles, den 17. februar 2003**

1. Jeg vil gerne takke det græske formandskab for at have taget initiativ til at indkalde til dette ekstraordinære rådsmøde. Det var noget, som Europa-Parlamentet efterlyste. Nogle satte spørgsmålstejn ved, om eller hvornår der skulle indkaldes til dette møde, men vi mener, at De gjorde ret i at prioritere bestræbelserne på at opnå mere sammenhæng i medlemsstaternes holdning for gennem formandskabet at fremme en fælles strategi og udvise den solidaritet, der er nødvendig mellem medlemsstaterne imellem. Vi håber, at De i dag vil finde frem til den kollektive visdom, som fremhæver det, som forener os, og som er langt større end det, der splitter os.
2. Europa-Parlamentet er stedet, hvor befolkningerne kan komme til orde, og er som sådan en slags barometer for den offentlige opinion. Jeg anerkender fuldt ud, at krig og fred først og fremmest er et spørgsmål, som medlemsstaterne skal tage stilling til. De Forenede Nationer er en mellemstatslig organisation, hvor medlemsstaterne er repræsenteret. Ikke desto mindre kunne jeg tænke mig at redegøre for Parlamentets synspunkter.
3. Disse synspunkter, der blev formuleret for nylig, kan opsummeres på følgende vis:
 - Irak skal afvæbnes.
 - Vi støtter våbeninspektørernes arbejde.
 - Vi er modstandere af en ensidig militæraktion i forebyggende øjemed.
 - Vi insisterer på, at multilateralismen gennem FN-processen respekteres, og:
 - Vi tilstræber det størst mulige udtryk for Europas fælles synspunkt.

Europa-Parlamentet - og i denne sag repræsenterer vi de europæiske borgeres synspunkter - er ikke overbevist om, at et militært indgreb er berettiget på dette tidspunkt.
4. Det utvetydige budskab fra Europa-Parlamentet og samtlige øvrige EU-institutioner må være, at Bagdad skal efterkomme FN-resolution 1441, skal afruste, skal forelægge verificerbare beviser på denne afrustning. Den uundgåelige bevisbyrde tilfalder i denne forbindelse Saddam Hussein.
5. Vi bør imidlertid også erkende, at det irakiske styres voksende vilje til i højere grad at samarbejde med våbeninspektørerne ikke bunder i en pludselig og positiv omvendelse til de folkeretlige principper, men derimod i erkendelsen af, at FN's Sikkerhedsråd fuldt ud støtter resolution 1441, samt den reelle trussel om magtanvendelse i tilfælde af, at denne resolution ikke efterleves. Vi anerkender selvfølgelig, at magtanvendelse skal være den sidste udvej. Jo mere enigt vi fremstår, jo mere vil Saddam Hussein forstå. Der er intet valg.

6. Presset skal opretholdes. Hvis Saddam Hussein ikke går med til et "omgående, aktivt og betingelsesløst samarbejde", vil han blive holdt ansvarlig for de alvorlige følger, som dette vil få. FN's troværdighed indebærer, at samtlige medlemsstater om fornødent bør vise deres vilje til fuldt ud at gennemføre FN's Sikkerhedsråds afgørelser. Jeg appellerer til stats- og regeringscheferne om at anerkende, at effektiv multilateralisme ikke kan være ensbetydende med multilateralisme *a la carte*. Dette er pakken.
7. Men vores fælles europæiske mål må række videre end det umiddelbare spørgsmål vedrørende Irak. Vi har en fælles målsætning. Siden den 11. september har vi, europæerne, fuldt ud bidraget til den verdensomspændende kamp imod terrorismen. Vi har udviklet en strategi over for Mellemøsten, som rummer den eneste udsigt til forsoning og genopbygning i regionen. Vi i Europa-Parlamentet opfordrer Dem til at tilstræbe en omgående offentliggørelse af køreplanen som et første nødvendigt skridt. Og vi skal udvikle og udforme vor vision for Mellemøstens fremtid, vore forbindelser med den arabiske verden og Israel og en verden fri for terrorisme. Vi skal kort sagt øge Den Europæiske Unions kapacitet til at handle.
8. Hvad angår spørgsmålet om masseødelæggelsesvåben rummer Irak en af de alvorligste farer for, at der vil ske et skred i retning af en mere kaotisk, mindre sikker og farligere verden. Vi må på denne baggrund udvikle en vilje til at lære, en europæisk vision og kapacitet til at vise virkeligt lederskab på verdensplan i overensstemmelse med vore værdier, baseret på en fælles trusselsvurdering, en politik præget af fleksible reaktioner og en filosofi og praksis, der er baseret på effektiv multilateralisme. Vi, europæerne, må følge en konsekvent kurs. Det nytter ikke noget, at vi beklager os, hvis og når andre i fraværet af en europæisk indsats påtager sig byrderne. Ikke at foretage sig noget over for denne trussel er ikke nogen farbar vej. Som vi så det sidste weekend med de omfattende folkelige demonstrationer, hersker der en brændende interesse i det arbejde, vi gør her i dag. De europæiske borgere forventer med rette et europæisk lederskab og en klar vision.
9. Og hvis vi fortsat stiller europæisk splittelse til skue, er det diktatorer som Saddam Hussein, der vil triumfere. Hvis vi udsætter vore traditionelle alliancer for overdrevent pres, kommer vi diktatorer og ikke demokrater til undsætning. Hvis vi derimod tror på, at FN's metode, FN's charter og Sikkerhedsrådet er enestående instrumenter til at skabe en ny og fredelig verdensorden, så må vi ikke gøre noget, der kan sætte De Forenede Nationers troværdighed og dets kapacitet til at handle i alle situationer på spil.

I lighed med FN's grundholdning er Den Europæiske Unions grundholdning fredselskende, men ikke pacifistisk. Vor strategi er multilateral, ikke unilateral. Vor vision er global, og vi har alle del i den. Vi har derfor pligt til at udvikle en europæisk strategi, der er tro mod disse værdier og præget af fast vilje til at bruge samtlige multilaterale instrumenter til at sikre effektiv overholdelse af FN-resolutionerne.

10. Det er ikke kun en massiv politisk udfordring, det er også en humanitær udfordring. Sammen med gruppelederne i Europa-Parlamentet mødtes jeg tidligere i eftermiddag med Kofi Annan, FN's generalsekretær. Han talte om den uholdbare humanitære situation i Irak. Uanset udfaldet af den nuværende krise kræver almindelig forudseenhed, at vi udtænker og udvikler passende planer til imødegåelse af det, der kan udvikle sig til en alvorlig humanitær tragedie. Jeg tilbyder, at Europa-Parlamentet vil samarbejde med Rådet og Kommissionen i en hvilken som helst bestræbelse i dette øjemed.
11. Derfor, hr. formand, appellerer Europa-Parlamentet til Dem og de tilstedeværende stats- og regeringschefer om at samarbejde på grundlag af den højeste snarere end den laveste fællesnævner med henblik på at udtrykke og udvikle en europæisk strategi til imødegåelse af det umiddelbare problem med at afvæbne Saddam Hussein og til løsning af de bredere spørgsmål om fred og sikkerhed i Mellemøsten samt med henblik på en videre europæisk synsvinkel på politikker for ikkespredning af masseødelæggelsesvåben, hvilket er en tvingende nødvendighed.
12. Hvis den aktuelle debat kan lære os noget, viser den, hvor stor en afstand der er mellem vore målsætninger og vor kapacitet til at handle. På et tidspunkt, hvor vi drøfter Europas fremtid, må vi indse, at forfatninger og institutioner er tomme begreber, hvis de ikke får indhold gennem en fast politisk vision og vilje. Det er heri, udfordringen består. Hvis De udformer konklusioner som afslutning på dette møde, så brug dem til at blæse nyt liv i vort fælles mål!

